

עזר וייצמן בכה כילד בבית משפ' גלרט, בערב

לפגוע בו והמשיך לנסוע הלאה. הזקן עזר מו ניסה להתחמק מפגיעת המכונית לכיוון השני של הכביש. שם פגעה בו מכונית ה' אלפא רומיאו'.

אותה שעה היה עורך-הדין ד"ר מיכאל גלרט, המתגורר ברחוב החצב בנהריה, במכוניתו, בדרכו הביתה מביקור אצל ידידיים בנהריה. בדרך הביתה, סיפר מיכאל אל, "ראיתי התקהלות של אנשים על הכביש הראשי סביב גופה. אמרתי לאשתי: בואי נרוץ מהר הביתה. חששתי שאולי קרה משהו לאחד משלושת הילדים. הגענו הביתה, אבל הילדים היו שם. לעומת זאת ראיתי שאבי, בנימין גלרט, איננו בבית. ידעתי ש' הוא הלך לבית-הכנסת הנמצא מעברו השני של הכביש. אבל לפי החשבון שלי הוא היה צריך להיות בבית כבר לפני חצי שעה. הסתכלתי על אשתי והיא הסתכלה עלי. את חוששת ממה שאני חושש? אמרתי לה. היא עזבה את הבית בריצה. נכנסתי למכונית ונסעתי אחריה."

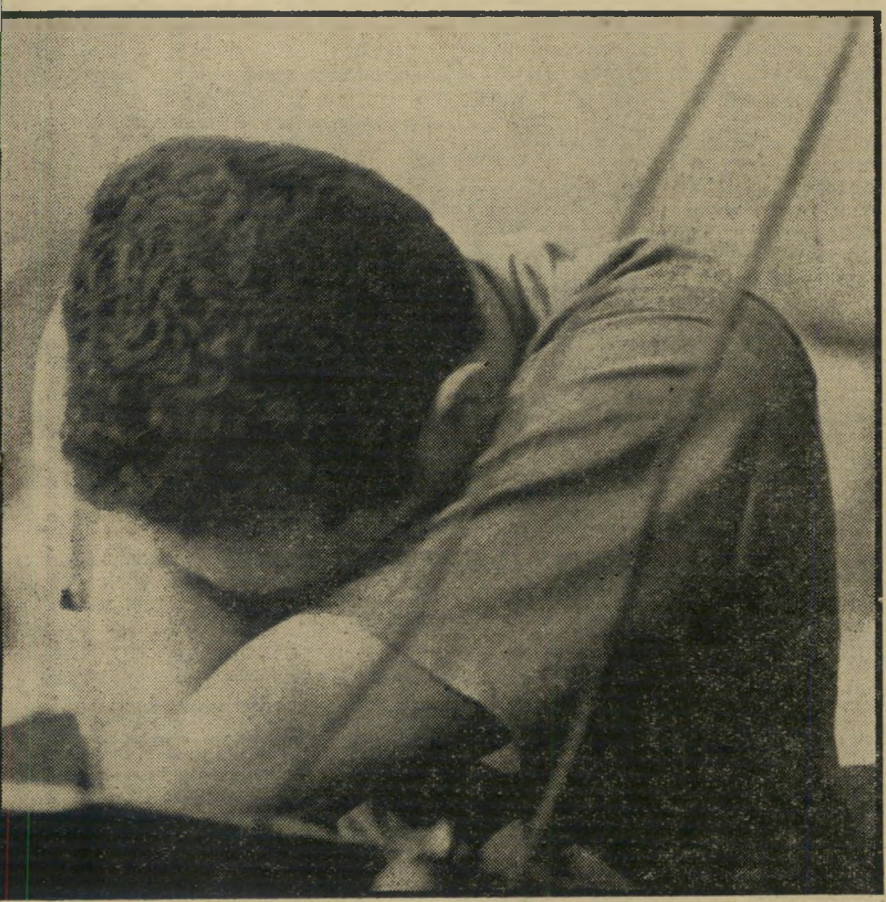
כשהגיעו ד"ר מיכאל גלרט ואשתו למקום ההתקהלות ברחוב, לא הרחק מביתם, הסתבר להם כי השוטרים התאמתו. הי גופה שהיתה מונחת על הכביש בתוך שלו-לית דם, היתה גופתו של ד"ר בנימין גלרט, בן ה-81, אביו של מיכאל.

ד"ר בנימין גלרט היה בן למשפחת רבי נים בבודפשט, בירת הונגריה. אחרי ש' סיים את לימודי המשפטים שלו והפך לפרק-

הקורבן ד"ר בנימין גלרט, בן ה-81, מנהל בית-החרושת פשינגר, שמצא את מותו בתאונת-דרכים השבוע, כפי שצולם לפני כחמש שנים בחברת אשתו עוד בחייו רכש ההרוג חלקת קבר ליד קיברה של אשתו בבית-הקברות. תו גיזלה וגיסתו.

מזוות בדרר מבית הכנסת

הנהג עזר וייצמן, שדרס את בנימין גלרט למוות. עזר הוכה כהלם אחרי התאונה, ישב במשך שעות בביתה של משפחת ההרוג — ובכה. חבריו הקרובים של עזר מציינים כי הוא זועזע מן התאונה בצורה קשה ביותר, ולא הצליח להתאושש.

ליט, נבחר בזמנו כיושבי-ראש התאחדות עורכי-הדין בהונגריה.

בזכות מעמדו זה ניצל בתקופת הנאצים. יחד עם אשתו הוחבא בבתים, עליהם פרשו שלטונות שתייך את חסותם ושהגרמנים לא העזו לחפש בהם יהודים. בנו מיכאל, נלקח למחנה ריכוז.

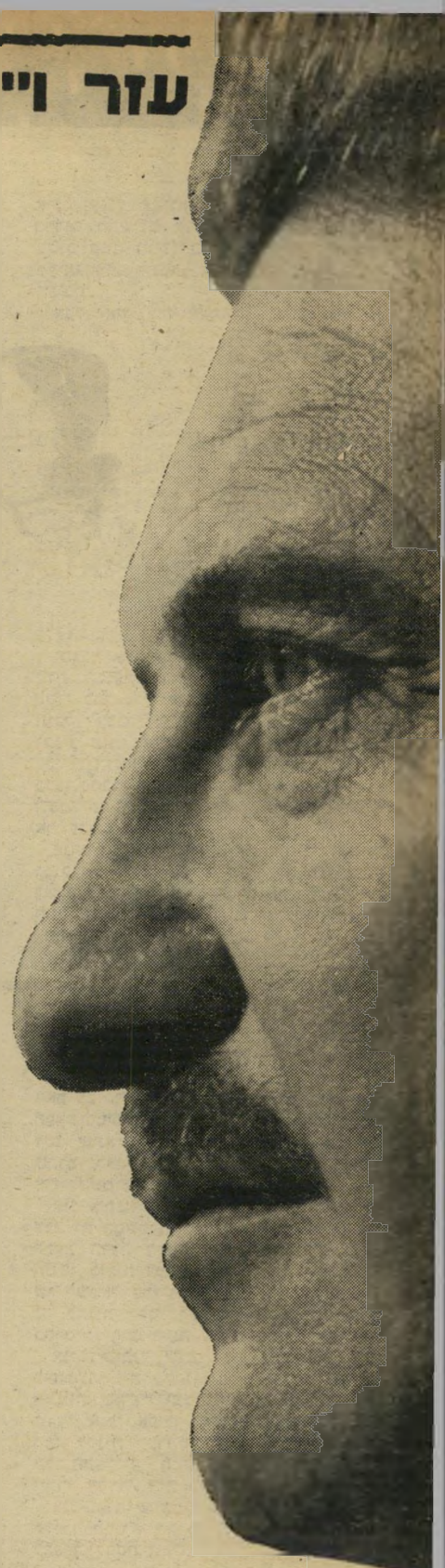
ב-1950 עלה בנימין גלרט לארץ. הוא היה אז בן 60, גיל קשה לקליטה, עבר את דרך היסורים הקשה עד שנקלט. תחילה התגורר עם משפחתו בחדר אחד בדיר עיונים בשייך מוניס. אחרי-כך עבר לדירה בת שני חדרים ביהוד. רק כעבור שנים וכה לדירה בת שלושה חדרים בתל-אביב.

שופע מרץ ובריאות

בגל קשיי השפה לא הצליח למצוא תע-סוקה כעורך-דין. הוא מצא עבודה כפקיד זוטר בבית-החרושת לופלים פשינגר. למרות גילו גילה מרץ ויכולת רבים ועלה ב' דרגה. כאשר מת בעל המפעל, מונה בנימין כמנהל האדמיניסטרטיבי, נטל את כל האחריות של ניהול בית-החרושת על שכמו, והצליח.

הצלחתו איפשרה לבנו לסיים את לימודי המשפטים שלו. כשנפטרה אשתו של בנימין גלרט, הוא עבר להתגורר בדירת בנו ב' נהריה.

"זה נורא שהוא מת ככה דווקא עכשיו", סיפר בנו מיכאל. "למרות גילו הוא היה שופע מרץ ובריאות. לפני 18 שנים צמח לו גידול בגודל של תפוח בגרון. הוא הפ' סיד ממישקלו אך המשיך לעבוד. הלכנו איתו לרופאים אבל הם אמרו שבגלל גילו אין טעם לעשות לו ניתוח. רק אחרי ש' אמי מתה, אמר אבי: ממילא אני זקן. אש' תי מתה. אין לי מה להפסיד. הוא הלך לניתוח. הוציאו לו את הגידול ומאז התחיל

השעה היתה שבע בערב בקירוב. ה' אלוף (מיל.) עזר וייצמן, לשעבר שר ה' תחבורה, וכיום יו"ר הנהלת תנועת החרות, נהג במכונית האלפא רומיאו השכורה, ש' העמידה לרשותו החברה הימית להובלת פרי. בה הוא מועסק כאחד המנהלים. לידו ישבה בתו מיכל, בת ה-15.

עזר נהג לכיוון ביתו, שבשיכון צבא ה' קבע בנהריה. בכביש תל-אביב-רמת-הש' רון הוא סנה ימינה לעבר נהריה. מימין לדרך הראשונים בה נסע, היבהבו האורות של הווילות בנהריה. סמוך הופיעה מכונית אמריקאית גדולה, שנסעה באורות מסנ'ורים, ביצעה לפתע תפנית חדה-על צד ה' כביש. ואז אירעה התאונה.

"זה היה מחזה נורא... הכביש היה מלא דם והגופה שכבה במרחק כמה מטרים מן המכונית." סיפרה סוניה רולניצקי, דיירת הבית מספר 86 בדרך הראשונים בנהריה. רסקו, שיצאה לפתח ביתה שעה שאירעה התאונה. "עזר וייצמן ישב במכוניתו, ש' נעצרה קרוב למדרכה. הוא היה המום ל' גמרי."

עזראיה אחר התאונה, שאירעה בשעת חשיכה, היה עובד קופת-חולים במקום. "ראיתי זקן חוצה את הכביש מכיוון צפון לדרום", סיפר. "לפתע הופיעה מכונית נהריה מגן מכונית עם אורות מסנורים. כנראה שנהגה הבחין בזקן, החוצה את הכביש במאחר, לכן עקף אותו מימין כדי לא